

2011 T355 (2)

9 februari 2016

De Klachtencommissie seksueel misbruik in de R.-K. Kerk van de Stichting Beheer & Toezicht i.z. Seksueel Misbruik in de R.-K. Kerk in Nederland, verder ook: de Klachtencommissie, geeft op grond van de Procedure Klachtencommissie seksueel misbruik in de R.-K. Kerk (verder ook: de Procedure) het volgende advies inzake de klacht van:

[naam],
geboren op [datum],
wonende te [plaats],
hierna te noemen: klaagster,
juridisch adviseur: mr. N.D. Geraads, advocaat te Eindhoven,

tegen:

wijlen **[naam]**,
geboren op [datum], overleden op [datum],
de persoon over wie geklaagd wordt,
hierna ook te noemen: aangeklaagde,
tijdens zijn leven lid van de Provincie St.-Clemens van de
Redemptoristen.

1. De procedure

Het klaagschrift is door de griffie van de Klachtencommissie ontvangen op 3 augustus 2015. Op 26 augustus 2015 is bij de griffie een inhoudelijke reactie op het klaagschrift ingekomen van [naam], lid van het provinciaal bestuur van de Provincie St.-Clemens van de Redemptoristen.

Op 24 november 2015 heeft te Utrecht een zitting van de Klachtencommissie achter gesloten deuren plaatsgevonden, waarbij de Klachtencommissie was samengesteld uit de onder aan dit advies te noemen leden.

Klaagster is verschenen met haar schoondochter, mevrouw [naam]. Zij heeft haar standpunt toegelicht. Zij werd bijgestaan door haar juridisch adviseur, mr. N.D. Geraads.

Namens de Provincie St.-Clemens van de Redemptoristen zijn verschenen [naam] en de heer [naam], beleidsmedewerker.

De Klachtencommissie heeft voorts kennis genomen van de nagezonden e-mail van mr. Geraads, d.d. 17 december 2015 en de reactie daarop van [beleidsmedewerker] d.d. 21 december 2015.

2. De klacht

2.1. Voor de inhoud van de klacht wordt in de eerste plaats verwezen naar het advies van de Klachtencommissie d.d. 11 juni 2013. Klaagster heeft het klaagschrift, zoals ontvangen d.d. 7 maart 2013, uitgebreid middels een aanvullend klaagschrift, ontvangen op 3 augustus 2015. Klaagster moest in de pastorie op een grote stoel zitten. Aangeklaagde kwam voor haar staan en dwong haar om hem af te trekken. Dit is vijf of zes keer gebeurd. Ook moest klaagster na de koorrepetities mee met aangeklaagde naar een slaapkamer. In de slaapkamer moest klaagster op een bed gaan liggen en kwam aangeklaagde achter haar liggen. Van achteren stopte hij zijn geslachtsdeel tussen haar billen en begon hij te bewegen. Het geslachtsdeel kwam niet in de anus of vagina van klaagster, maar wel tussen de billen en de

schaamlippen. Klaagster weet dat aangeklaagde hierbij klaarkwam, omdat het nat werd tussen haar benen en op haar onderbroek. Dit is ongeveer tien keer gebeurd. Aangeklaagde drukte klaagster op het hart dat zij tegen niemand iets mocht zeggen. Dat deed zij ook niet. De zus van klaagster had thuis eens geprobeerd om iets over seksueel misbruik te vertellen en dat werd niet geloofd. Klaagster wist dus dat zij ook niet geloofd zou worden.

2.2. Voor de gevolgen van het misbruik op het leven van klaagster wordt verwezen naar het advies van de Klachtencommissie d.d. 11 juni 2013 onder 2.3. In aanvulling hierop merkt klaagster op, dat zij nog altijd niet goed kan praten over het misbruik. Zij is boos en ze schaamt zich. Hoewel klaagster na de vorige klachtenprocedure en de compensatieprocedure is gestart met therapie, bracht dit veel herinneringen naar boven waardoor klaagster zich alleen maar nog slechter ging voelen. Klaagster was bang voor wat er nog meer naar boven zou komen.

2.3. Klaagster wenst erkenning voor hetgeen aangeklaagde haar aan heeft gedaan, ook voor datgene wat niet in het voorgaande advies is besproken.

3. De reactie

Aangeklaagde is overleden en kan geen weerwoord geven. De heer [naam] heeft in zijn schriftelijke reactie gesteld, dat het invoelbaar is dat in het kader van de therapie sinds 2013 bij klaagster wonden zijn opengereten, beelden naar boven zijn gekomen en gevoelens zijn wakker gemaakt. De heer [naam] merkt op, dat hij de expertise mist om een inhoudelijk oordeel te geven over de klacht.

4. De beoordeling

4.1. Volgens de Procedure moet onder seksueel misbruik worden verstaan iedere gedraging waarbij iemand onder dwang of in een afhankelijkheidsrelatie seksuele handelingen moet verrichten ofwel ondergaan ofwel daarvan toeschouwer moet zijn, dan wel seksueel getinte toenaderingen of uitlatingen in welke vorm dan ook moet dulden. Onder dwang wordt onder meer begrepen: fysiek geweld of dreiging daarmee, psychische druk, intimidatie en/of chantage. Verder wordt onder seksueel misbruik ook verstaan het maken van seksueel getint beeldmateriaal van iemand en het gebruiken en doorgeven daarvan.

4.2. Niet ter discussie staat dat de door klaagster gestelde feiten moeten worden gekwalificeerd als seksueel misbruik in de zin van de Procedure.

4.3. Er zijn ongeveer 52 jaar verstreken sedert de feiten die klaagster aangeklaagde verwijt zich hebben afgespeeld. Alleen al door het overlijden van aangeklaagde zijn deze feiten niet meer in detail te onderzoeken. Wél is voor de Klachtencommissie aannemelijk geworden dat een deel van de gebeurtenissen die klaagster schetst hebben plaatsgevonden. Klaagster heeft aangeklaagde een aantal keer moeten aftrekken. Aangeklaagde kwam hierdoor klaar.

De Klachtencommissie is hiervan overtuigd geraakt in de eerste plaats door de authentieke wijze, waarop en de details, waarmee klaagster haar verhaal heeft verteld. Voorts is er een advies van de Klachtencommissie (zaaknummer 2011 T355), waarin de klacht van klaagster jegens aangeklaagde gegrond is verklaard, alsmede het advies tot gegrondverklaring in de zaak tegen aangeklaagde onder zaaknummer 2012 T835.

Daarnaast wordt de verklaring van klaagster ondersteund door de -op verzoek van de Klachtencommissie na de zitting alsnog toegezonden -onbewerkte aantekeningen van klaagsters therapeut tijdens EMDR therapie sessies. Blijkens deze aantekeningen heeft

klaagster in een EMDR sessie de woorden ‘aan piemel trekken’ en ‘witte vloeistof’ gebezigd. De EMDR was gericht op verwerking van het seksueel misbruik door aangeklaagde. Nu gebleken is, dat klaagster deze woorden zo expliciet heeft genoemd tijdens haar therapie, zal de Klachtencommissie dit als steunbewijs voor het aftrekken van aangeklaagde aanmerken. Voor wat betreft de andere handelingen uit het klaagschrift stelt de Klachtencommissie vast, dat hiervoor onvoldoende steunbewijs aanwezig is, zodat zij voor dat deel van de klacht niet tot een advies tot grondverklaring kan komen.

4.4. Het behoeft geen betoog dat het seksueel misbruik door aangeklaagde met gebruikmaking van misbruik van gezag en in een afhankelijkheidsrelatie hoogst kwalijk is geweest. Klaagster was ten tijde van de aanvang van het misbruik pas zeven jaar oud. Aangeklaagde was voor haar iemand waarin zij vertrouwen moest kunnen stellen. Aangeklaagde heeft van deze situatie misbruik gemaakt.

4.5. Gelet op het feit dat aangeklaagde is overleden kunnen tegen hem geen maatregelen meer worden genomen. De grondverklaring van de klacht, alsmede de erkenning van het leed dat klaagster is aangedaan en een oprechte spijtbetuiging kunnen wellicht bijdragen aan de vermindering van dat leed.

4.6. Klaagster heeft niet om een financiële vergoeding verzocht wegens het leed dat aangeklaagde haar heeft aangedaan. Ambtshalve wijst de Klachtencommissie er op, dat klaagster bij een grondverklaring van haar klacht door de kerkelijk gezagsdrager zich voor het verkrijgen van schadevergoeding kan wenden tot de Compensatiecommissie.

5. Het advies

De Klachtencommissie adviseert de Overste van de Provincie St.-Clemens van de Redemptoristen de klacht, zoals opgenomen onder 4.3., gegrond te verklaren.

Dit advies is vastgesteld op 9 februari 2016 door mr. H.J. Schepen, voorzitter, drs. J.L.H.H. Kunnen en W.M. Veltman-Breddels, leden, bijgestaan door mr. H.L. Miedema, griffier, en is ondertekend door de voorzitter.

Tegen dit advies is geen hoger beroep mogelijk. Wel bestaat voor klaagster en de (gemachtigde van de) kerkelijke gezagsdrager ingevolge artikel 20 van de Procedure de mogelijkheid binnen twee weken na ontvangst van dit advies schriftelijk bezwaar in te dienen indien er naar zijn of haar oordeel een algemeen beginsel van behoorlijke klachtbehandeling is geschonden.

Op grond van artikel 18.5 van de Procedure wordt dit advies binnen twee weken nadat het is vastgesteld bij aangetekend schrijven aan de kerkelijk gezagsdrager en aan klaagster verzonden.

Op grond van artikel 21.1 van de Procedure stelt de kerkelijk gezagsdrager binnen dertig dagen na ontvangst van dit advies klager schriftelijk en gemotiveerd op de hoogte van de beslissing die hij naar aanleiding van dit advies geeft genomen.

Op grond van artikel 21.3 van de Procedure geeft de kerkelijk gezagsdrager daarbij de mogelijkheden van bezwaar en beroep aan.

Op grond van artikel 21.4 van de Procedure ontvangt de Klachtencommissie een afschrift van de beslissing van de kerkelijk gezagsdrager.